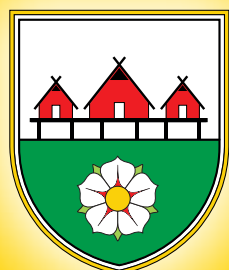

Mostiščar

7

Nov lipov drevored ob Poslovni coni Ig

8

Intervju z novo ravnateljico OŠ Ig

10

Svetovni dan spomina na žrtve prometnih nesreč

➤ ŽIVLJENJE ŽUPNIJ

zelo lepo in imam lepe spomine na vse. Moji najlepši spomini so na Don Boskove duhovnike salezijance.

Zdaj pa smo veseli župnika Janeza Avsenika in kaplana Tadeja Ložarja, ki redno mašujeta na Golem in nas poglabljata v veri. Pred dobrima dvema letoma je pri nas maševal tudi takratni kaplan Simon Virant.

Hvala vam za vse, dobri Bog vam poplačaj na zemlji, in ko bo prišla poslednja ura, tudi v nebesih.

Zelo sem vesela in srečna, da sem tudi svoje otroke vzgajala v veri, poštenem duhu, spoštuj očeta in mater, da ti bo dobro na zemlji in v nebesih, ter da tudi oni enako vzgajajo svoje otroke, moje vnuke.

  Zdenka Glinšek

Praznik prvega sv. obhajila l. 1970 z duhovnikom dr. Alojzijem Slavkom Snojem

➤ DOBRO JE VEDETI

Klavžar - prikazen iz preteklosti?

Klavžar (*Geronticus eremita*) je na prvi pogled grda in strašljiva črno operjena ptica z dolgim in zakrivljenim rdečkastim kljunom ter razmršenim perjem na glavi. Marsikdo bi rekel, da je čisto takšna, kot da bi imela poveznjeno rdečo masko na obrazu. A bližnji pogled nam razkrije čudovito obarvano ptico, katere perje se sveti skorajda v vseh mavričnih barvah.

Pri nas je bil klavžar prvič po predvidoma več kot 350 letih opažen konec aprila 2006 na letališču v Postojni. Ugotovljeno je bilo, da so se na večdnevem počitku tam ustavile tri ptice iz reintrodukcijskega centra Konrad Lorenz v Avstriji. Tam se že od konca prejšnjega stoletja trudijo, da bi osnovali stabilno kolonijo prostoživečih klavžarjev. Prav od tod v Slovenijo v zadnjih letih priletijo posamezni osebk, ki smo jih lahko opazovali tudi na Ljubljanskem barju oziroma v njegovi bližnji okolici.

Prvič je klavžarja s slovenskim imenom poimenoval

Žiga Zois v rokopisu *Nomenclatura carniolica*, ki je nastal v 18. stoletju. V prvem razdelku rokopisa Tice na Suhim - *Aves terrestres* je zapisano tudi klavžarjevo ime, čeprav je v naših krajih izumrl že davno pred tem. Ptica je bila v preteklosti v Evropi preganjana zaradi svojega videza, saj so jo povezovali s čarovništvom, Conrad Gesner, ki je klavžarja v 16. stoletju prvi opisal, pa je zabeležil tudi to, da so mlade ptice lovili kot gurmansko delikateso. Hitremu izginotju klavžarjev iz Evrope naj bi botrovale tudi podnebne spremembe (krajša ledena doba med 16. in 18. stoletjem), saj so vodile k izgubi odprtih travnišč, ki jih je ustvaril in ohranjal človek s svojo dejavnostjo.

Večina prostoživečih klavžarjev (le okoli 400 osebkov) danes živi v Maroku, kjer jih najdemo v polpuščavah in stepah. Prehranjujejo se na skalnatih področjih, ki so v bližini reke ali potoka, njihova prehrana pa je raznovrstna - na meniju se znajdejo žuželke,

Klavžar na vrhu slemena gospodarskega poslopja na Igu, fotografiran 16. julija 2021

 Jana Bolha

pajki, črvi, manjše ptice, ribe in plazilci, včasih tudi mrhovina. So monogamna vrsta, kar pomeni, da imajo le enega partnerja v življenju. Spolno zrelost dosežejo pri 3-5 letih, letno pa se paru klavžarjev izvalijo 2-4 mladiči.

Klavžar v današnjem času ni neka čudna, redka prikazen, ki bi se je morali zaradi njegovega videza bati, temveč čudovita ptica, ki jo bomo morda

lahko vsaj z malo sreče vedno pogosteje srečevali tudi v naših krajih.

 Barbara Vidmar,
JZ Krajinski park
Ljubljansko barje

